

Hasjavhengig mann

25-02-2007.

46 år med 22 års daglig. hasjmisbruk

Etter å ha vært ”nykter” i 2 dager, traff jeg tilfeldigvis Retrettens grunnlegger(Rita)den 24/5-02. Og TAKK for det.

22 år med rusmissbruk og liten interesse for samfunnet hadde satt sine spor i meg, både fysisk og psykisk. Jeg hadde ingen anelse om hvor i systemet jeg kunne henvende meg for å få hjelp og siden jeg alltid hadde jobbet, hatt et sted å bo og ikke vært systemet til byrde, vet jeg i dag, at jeg i hvert fall ikke ville ha fått noen hjelp, den gangen.

Da jeg traff Rita og hun fikk vite at jeg hadde sluttet med rusmidler og hørte hvordan tilstanden min var, fikk jeg tilbud om NADA akupunktur, slik kom jeg i kontakt med Rettretten. I starten gikk jeg ofte 2 ganger i uka og fikk akupunktur og Retrettens telefonnummer var alltid åpent. Jeg hadde ikke noe sosialt nettverk og ved å begynne å gå i Rettretten fikk jeg mulighet for å trene meg opp i å omgås med andre mennesker. Det var også et trygt sted å være fordi jeg traff på mennesker der, med og uten rusproblemer, som jeg kunne kjenne meg igjen i og lære av. Det som også var av kjempestor betydning for meg, var at Rita VISSTE hva hun snakket om og at det jobbet NYKTRE rusavhengige der, frivillig.

Den gangen visste jeg at det fantes grupper for anonyme alkoholikere, men det var alt. Rettretten fortalte meg om Anonyme Narkomane (heretter kalt NA)og spurte om jeg ville gå dit for å se hva det var. Rettretten ordnet til og med det slik at en person fra NA møtte meg i Oslo og tok meg med på mitt første NA møte.

Jeg har aldri kommet til rettretten uten å bli tatt i mot og sett, som et menneske. Det er alltid hjelp å få der, ”henvisning” til andre muligheter eller ”hjelp” til selvhjelp.

Uten rettretten og deres veiledning, tror jeg at mine sjanser til å bli rusfri ville ha vært små, i ettertid vet jeg hvor verdifullt det er å ha noen i ”ryggen”

I mai 2002 var jeg kjempe usosial og i dag er jeg stolt over de forandringene, til det bedre, som jeg har fått til. Mye av æren for disse forandringene gir jeg til Rettretten og de menneskene som jobber der, for uten Rettretten ville jeg ikke ha visst hva jeg skulle gjøre for å komme på rett spor i livet mitt. Selvfølgelig tar jeg min del av æren også.

Må nevne en ting til, TUSEN TAKK til de menneskene som har sørget for at Rettretten i dag, kan holde oppe 5 dager i uken fra kl.10-1530. For meg er det en stor trygghet å vite at jeg kan gå dit, når behovet dukker opp og ellers også. For mennesker som er i min og lignende situasjoner og som KJENNER TIL OG VET OM Rettretten, er dette et tilbud som ord ikke kan beskrive, det må oppleves.